

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii:

Iulia Sîrcu

Mariana Pitic și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Rusu Andrei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Rusu Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă:

La 31 martie 2016 Rusu Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Rusu Andrei a indicat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 148 ef. din 18 martie 2016 a fost sancționat disciplinar cu concediere.

În ordinul contestat este indicat că a fost emis în baza anchetei de serviciu inițiată de șeful Inspectoratului de Poliție Dubăsari, locotenent-colonel de poliție Cazamir Trocin în vederea elucidării circumstanțelor referitoare la accidentul rutier în care a fost implicat și în legătură cu urmărirea penală începută de Procuratura raionului Dubăsari conform art. 264¹ alin. (1) Codul penal.

Inspectoratul General al Poliției și-a atribuit calitatea de organ de urmărire penală și s-a expus asupra vinovăției sale contrar art. 21 din Constituția Republicii Moldova.

Conform art. 55 alin. (1) și (3) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului numai după efectuarea anchetei de serviciu privitor la abaterea disciplinară. Concluziile anchetei de serviciu referitoare la abateri, din care rezultă date și indicii că au fost săvârșite infracțiuni, se remit spre examinare organelor Procuraturii.

În corespundere cu această normă, pârâtul urma să remită spre examinare organelor procuraturii concluziile anchetei de serviciu, pentru ca se să expună asupra vinovăției ori nevinovăției sale.

Fapta comisă nu face parte din categoria celor care constituie abatere disciplinară.

La 19 februarie 2016 în afara orelor de lucru și în haine civile conducea automobilul personal de model Chrysler Voyager, număr de înmatriculare CK 615 MM.

Inspectoratul General al Poliției eronat a indicat că a compromis prestigiul funcției și autorității în condițiile în care accidentul s-a produs în afara orelor de muncă și era îmbrăcat în haine civile.

Sunt exagerate afirmațiile pârâtului că a accidentat un alt automobil de model Ford Fusion, număr de înmatriculare DVI 135, în rezultat ambele mijloace de transport fiind deteriorate, deoarece în raportul din 19 februarie 2016 este indicat că ambele autovehicule au fost deteriorate nesemnificativ.

Nu i-au fost prezentate materialele anchetei de serviciu, iar sancțiunea disciplinară concedierea este disproporțional de gravă cu abaterea disciplinară.

Pârâtul nu a ținut cont de calitățile sale morale, de faptul că anterior nu a fost sancționat disciplinar, iar pe parcursul activității a avut diplome, mulțumiri, premii bănești.

Cere Rusu Andrei anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 148 ef din 18 martie 2016, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea, restabilirea în funcția de polițist al Serviciului Patrulare al Sectorului de Poliție nr. 3 (Cocieri) al Inspectoratului de Poliție Dubăsari; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a salariului pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 5 579,08 lei lunar și cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rusu Andrei (f.d. 69, 72-76).

La 02 iunie 2016 Rusu Andrei a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016 (f.d. 78-83).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 13 septembrie 2016 a respins apelul declarat de Rusu Andrei și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 mai 2016 (f.d. 95-100).

În motivarea soluțiilor instanțele de judecată au indicat că la 19 februarie 2016 Rusu Andrei în afara orelor de serviciu, îmbrăcat în haine civile, conducând automobilul de model Chrysler Voyager, număr de înmatriculare CK 615 MM și efectuând manevra de deplasare în spate a tamponat automobilul de model Ford Fusion, număr de înmatriculare DVI 135 care staționa. În urma supunerii testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” s-a stabilit că Rusu Andrei se afla în stare de ebrietate alcoolică, cu concentrația alcoolului în aerul expirat de 0,5 mg/l.

Aflarea lui Rusu Andrei în afara orelor de serviciu cu mașina personală nu justifică fapta acestuia, care fiind angajat al organelor de poliție a condus autovehiculul în stare de ebrietate și a comis un accident rutier.

Nu poate fi reținut argumentul că Inspectoratul General al Poliției a preluat atribuțiile organului de urmărire penală, deoarece în cadrul anchetei de serviciu Rusu Andrei nu a fost cercetat sub aspect penal, ci disciplinar, iar conform art. 65 și 72

Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 13 iulie 2013, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.

Prin mandatul din 12 octombrie 2016 avocatul Lungu Artur a fost împuternicit de Rusu Andrei să-i acorde asistență juridică în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 109).

La 31 decembrie 2016 prin intermediul oficiului poștal avocatul Artur Lungu a declarat în interesele lui Rusu Andrei recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs avocatul Lungu Artur a indicat că ordinul de concediere contravine prevederilor legale, deoarece temeiul de fapt al tragerii la răspundere disciplinară nu conține fapte ce constituie abateri disciplinare.

Instanțele de judecată nu au ținut cont că recurentul a recunoscut comiterea faptei imputate, iar recunoașterea este o circumstanță atenuantă care presupune diminuarea pedepsei, însă lui Rusu Andrei i-a fost aplicată cea mai gravă sancțiune-concedierea.

Procesul penal în privința lui Rusu Andrei a fost încetat cu tragerea la răspundere contravențională.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referința depusă la 30 ianuarie 2017 reprezentantul Sergiu Țurcanu în interesele Inspectoratului General al Poliției a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de avocatul Lungu Artur în interesele lui Rusu Andrei în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de reprezentantul Sergiu Țurcanu în interesele Inspectoratului General al Poliției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La 26 octombrie 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 13 septembrie 2016 (f.d. 101).

La materialele pricinii lipsesc probe care ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei instanței de apel.

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Artur Lungu în interesele lui Rusu Andrei la 31 decembrie 2016 se consideră depus în termen.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Avocatul Lungu Artur în interesele lui Rusu Andrei în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de avocatul Lungu Artur în interesele lui Rusu Andrei în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Rusu Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan